

לעילוי צשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל זרעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

הדלקת נרות לשבת - 5:42
זמן קריאת שמע/המ"א - 9:24
זמן קריאת שמע/הגר"א - 10:00
סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:53
שקיעת חמה ליום השבת - 5:59
מוצש"כ / צאת הכוכבים - 6:41
צאת"כ / לרביעית - 7:11

CourtesyofMyZmanim.com

בראתי יצר הדע ובראתי לו

תורת התבלין

A TORAH TAVLIN Publication
34 MARINER WAY MONSEY NY 10952

TORAH TAVLIN IS
AVAILABLE FREE OF
CHARGE! TO SPONSOR /
DEDICATE AN ISSUE, OR
RECEIVE IT BY E-MAIL FOR
YOURSELF AND FOR YOUR
SHUL, PLEASE CALL
845-821-6200 OR SEND
AN E-MAIL TO:
TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

שבת קודש פרשת חיי שרה - כ"ב מר חשון תשע"ד Shabbos Parshas Chayei Sarah - October 26, 2013

לקחי חיים ודברי התעוררות צדור עפ"י פרשיות השבוע מאת הרב שלום פערל שליט"א מגיד מישרים בק"ק בית שמש

מאצרותיו של המגיד
ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים וכו' (כה-) - אמיתות חיי הנצח כתב רש"י, "מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים - בן ק' כבן ע' ובן ע' כבן ה' בלא חטא". ויש להוסיף, שענין זה נרמז גם במילים 'אשר חי', שלכאורה הן מיותרות, שהרי כבר נאמר 'ואלה ימי שני חיי אברהם', אלא שבא הכתוב לומר "שהיו חיוי חיים אמיתיים" - 'והיינו', נצחיים, כיון שהיו ללא חטא, ומנוצלים לעבודת ה' ועניינים רוחניים' **(צדור המור)**.

ולפ"ז פירש **המלכים** את הכתוב 'ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, שני חיי שרה', "למה חור שנית 'שני חיי שרה'...ויהיו חיי שרה וגו' שני חיי שרה' - שעיקר החיים הם חיי השכל והעבודה, שזה נקרא חיי האדם (כיון שהם נצחיים), לא חיי ההרגש שהוא חיי הבהמה (ואינו נצחי), ועל כן אמר שכולם היו שנות חיים (אמיתיים ונצחיים), ויען שזה לא יוודע רק בעת המוות, שאז יוודע סוף האדם וכללות ימי חיו, כי בעודו בחיים אינו בטוח, פן יקלקל מעשיו ויפסיד גם העבר, כמו שנאמר 'כל צדקותיו אשר עשה לא תזכרנה לו ביום פשעו', לזה אמר, שעתה נודע כי היו חיותי ככ"ו שנים, וכולם היו שני חיי שרה' - חיי הצדקה, וכמש"ל חול שכולם שוים לטובה".

אולם, בספר **'זכתב והקבלה'** פירש כוונת 'שני חיי שרה' באופן אחר, 'שני חיי שרה - התעוררו המפרשים על ייתור מאמר זה אחר שכבר הקדים ויהיו חיי שרה וגו', ונ"ל, שיודיענו בזה מעלה גדולה ונפלאה של שרה אמנו, וזה, שהאדם למעלתו על כל הנבראים מצד הרכבתו מחומר העפר והנפש הרוחני, יש לו מעלה עליהם מצד הנהגתו את עצמו, כי כל ברואי מטה אינם חיים רק חיי גשמי, והברואים העליונים חיים הרוחני לבד, אבל האדם מיועד כל זמן היותו, להיות חיים כפולים, חיות גשמי וחיות רוחני, כי מן הצורך אליו להשגיח תמיד על דברים הנצרכים אל חיי גופני כאכילה שתיה ושינה וכו', גם מן החיוב עליו להיות חיות הרוחני מצד נפשו העליונה, והוא העסק בעניינים רוחניים, כמו העיון בתורה וקיום מצוותיה.

ושני מיני החיים האלה המיועדים לכל אדם מצד היותו מובחר הבריא, צריכים להיות אגודים אחוים ונצמדים יחד לא יתפרדו לעולם, כי גם בעסקו בענייני צרכי גופו, לא יהיה תכלית המכוון ממנו רק צרכי עוה"ב, אבל צריך שיתלווה אליו תועלת רוחניותו ונפשו שרם חיי עוה"ב וכו'.

וזהו שהעידה התורה על שרה אמנו, שבכל משך זמן עמידתה בארץ הנשמה לזמן, היתה חיה חיים כפולים הנוכרים, וזהו שאמר הכתוב 'שני חיי שרה', רצה לומר, שלא היתה חיותה חיות גופי לבד, אבל היתה מצורף אליו גם חיות הרוחני, ולפי זה מלת 'שני' הוא שם לומר הווג', וזה שאמרו במדרש רבה 'מה צריך לומר שני חיי שרה בארונו, לומר לך, שחביב חייהם של צדיקים לפני המקום בעוה"ב ובעוה"ב, והדברים מכוונים עם מה שאמרנו".

רעיונות והתחזקות באמונה ובעבודת הש"ת מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה"ק

טיב התבלין
לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני ... כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק וגו' (בר-גד) - קל אמונה ואין עוול **רבי חיים וויטאל**, בהקדמתו לספר עץ חיים, כתב שאין האדם ראי ללמוד בספרי הקבלה, אלא אם כן הוא בר דעת, ואם רואה דבר תמוה בספר, יבין שהסיבה שנגררה לו הדבר תמוה הוא מחמת חסרונו, וזה הוא שגרם לו שלא ישיג כראוי את אמיתות הדברים, אך אם עדיין אינו מחזיק בזה המעלה, ועלול הוא לתלות התמיה על הדברים הנאמרים בספר, אדם כזה אינו ראי להגות בספרי הקבלה, וכלל זה אנו רואים בהנהגת אברהם אבינו כלפי הקב"ה, הן בפרשתו והן בפרשה הקודמת, דהנה בסוף פרשה הקודמת אחד מעשה העקידה נאמר (כב, כ) ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה וגו' ומפרט שם הכתוב לידת רבקה, ופירש רש"י שם ח"ל: בשונו מדר המוריה היה אברהם מדרדר ואומר, אלו היה בני שחוט כבר, היה הולך בלא בנים, היה לי להשיאו אשה מבנות ענר אשכול וממרד, בשרו הקב"ה שגולדה רבקה בת זוגו, וזהו אחד הדברים האלה.

והנה רואים אנו בהמשך הדברים בפרשה זו, (כד, ג ד) שכשהתחיל אברהם לדבר אודות שידוך עבור יצחק, השביע את אליעזר לבל יקח אשה לבנו מבנות הכנענים, ומצוירו ללכת אל ארצו ואל מולדתו, ולמצוא לו משם אשה לבנו, והדברים תמוהים שהרי ג' שנים לפני כן בשרו הקב"ה על לידת רבקה והודיעו שהיא זיווגו של יצחק, ואם כן לא היה לו לאברהם אלא לצוות את עבדו לדרת לבית בתואל, וידאה איזה דרך איך לקחת משם את רבקה, מאחר שהודיע לי הקב"ה שהיא בת זיווגו של יצחק, ולמה הסתיר כל זאת מדעת אליעזר, עד שלא ידע אליעזר מעצמו למי לפנות, והיה עליו להתפלל, ולברר הדברים על פי סימנים? אך לפי האמר הדברים מובנים, כי אברהם אבינו על אף שהודיעו הקב"ה כל זאת, היה משער בדעתו כי מחמת איזה חסרון שבו יתכן שלא יבין את אמיתת הדברים, ואם כן אינו יודע בברור שזהו זיווגו האמיתי של יצחק, אלא עליו לשלוח את אליעזר עבדו לחפש זיווג ליצחק, ואם אכן זהו השידוך האמיתי, יהיה הש"ת בעזרו ותזמנו רבקה לבקת לפניו, ורואים מה שמלכתחילה כבר היה האמונה חודר באברהם, והבין שגם אם לא תזמנן רבקה ליצחק, אין זה דבר תמוה כביכול על הש"ת, רק מחמת קוצר דעתו לא השיג אמיתת דבר ה'.

ועלינו ללמוד מזה מוסר השכל, כי לפעמים נמצא האדם באיזה צרה, והנה מוצא הוא איזה מקור קדוש למצוה מסוימת המסוגל לזה, וכיוון שכן מקבל הוא על עצמו לקיים מצווה זו בהדרדר גדול, ומקוה שבוכותה יהיה הש"ת בעזרו ויוציאו מן המיצר, אך לאכזבתו רואה הוא שעדיין שוהה ישועתו מלבוא, ומתמלא בתמיה, שהרי לפי קוצר דעתו עשה את המוטל עליו, כפי מה שראה בספרים הק', ועל מה ולמה לא הישיג מבוקשו. ע"כ עליו לדעת כי על הש"ת לא שואלים שאלות, ויתלה החסרון בו, כי הוא זה שלא הבין את הדברים המובאים בספרים לאשורם, ויחזירי אמונתו בהש"ת כי צדיק ה' בכל דרכיו, ואימכן כי ישועתו שוהה מלבוא לטובתו, כי כל מה דעבד רב החמא לטב עבד, וימשיך לצפות לישועת ה', ובכח בטחונו בהש"ת יזכה להמשיך ישועתו.

צמשל: Despite the fact that *mitzvos* are rewarded primarily in the next world, the “fruits” of some *mitzvos* are served in this world. These *mitzvos* can benefit oneself and bring good to others. Those who perform them inspire others to do the same. The *chessed shel emes* (kindness done for the dead

A SERIES IN HALACHA למעשה הלכה
LIVING A "TORAH" DAY
Forgotten and Little Known Halachos and Customs (54)
Respecting Mitzvah Items (cont.) Last week we began a discussion on the *halachos* of using *mitzvah* items for non-*mitzvah* usages. This includes both mundane usage (not shaming or degrading the *mitzvah*) such as hanging up a *Talis* for shade, as well as shameful usage, such as cleaning a lavatory, with a *Talis*. The **Mishna Berura** rules ⁽¹⁾ that there is a difference between a *Talis* which is only used for davening and is considered holier, and a *Talis Katan* that is worn the entire day like a regular garment, and contains less *kedusha* in this area of *halacha*. Thus, a *Talis (Gadol)* may not be used for any non-*mitzvah* usage, as per the examples given last week. However, if creating the shade would help one to learn better it is permitted, even though it is not being used for the *mitzvah* of *Talis*.

Talis Katan. As explained, a *Talis Katan* is, regarding this *halacha*, less holy than a *Talis* and may be used for mundane usage, although not degrading usage. Therefore, one may use a *Talis Katan* to wrap a clean item, to hang up for shade, or to use as a blanket. However, one cannot use a *Talis Katan* to wipe sweat off his body, wipe his nose, wipe dirt, mud, etc. from his clothing and shoes, wipe off dirty hands, unclean fruit, or clean

הוא היה צמר

Modzhitzer Rebbe, R’ Yisroel Taub ZT”L (Divrei Yisroel) would say:

“*Chazal* tell us that when Rivkah emerged from her home and approached the well, instead of exerting effort to draw the water upward, the water in the well miraculously rose from the depths directly towards her. Eliezer who was watching all this immediately ran forward and asked her for water for himself. If he saw the miracles happening for her before his eyes, why was it still necessary for him to test her? The answer is that even if one sees open miracles being wrought for another person, it is not conclusive that the person is a *tzaddik* or has good character traits.”

The Alshich Hakadosh, R’ Moshe Alshich ZT”L (Toras Moshe) would say:

“*The matter left from Hashem,*’ implying that this *shidduch* had ‘gone out’ from a specific place, which *Chazal* identify as *Har Moriah*. The *Medrash* at the end of *Parshas Vayera* tells us that after *Akeidas Yitzchok*, *Hashem* informed *Avraham Avinu* that Yitzchok’s bride was born in Charan. Now when a *Bas Kol*, a Heavenly voice decrees, ‘בת פלוני לפלוני,’ *‘The daughter of so-and-so is for so-and-so,*’ free choice still remains; permission is granted for an individual to make his choice. But if the Almighty Himself informs a person about exactly who he will marry, it must happen. Therefore, Rivkah’s family could say nothing - the matter was already decreed by *Hashem!*”

A Wise Man would say:

“Three men are my guides: he that loves me, he that hates me, and he that is indifferent to me. Who loves me teaches me tenderness. Who hates me teaches me caution. Who is indifferent to me teaches me self-reliance.”

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

Tuvia's
SEFORIM, JUDAICA & GIFTS
845.426.0825 Fax 845.426.6411

Merockdim
26 Parker Blvd.
845.362.0287

Mazel Tov to Rabbi and Rebbetzin Aharon Gobioff on the Bar Mitzvah of their son Mordechai

who cannot return the favor) done by Avraham in burying Sarah brought him untold reward in the next world, but also much bounty in this one. “*Hashem blessed Avraham with everything*” follows inexorably from Avraham’s extending himself in *chessed* in the burial of his wife. **(באר מים חיים)**

מאת מו"ה ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
the floor, garbage pail, toilet bowl, and the like. There are some “borderline” cases that are hard to determine if one may use his *Talis Katan*, or if they are deemed shameful and cannot be used. For example, cleaning one’s glasses with his *Talis Katan*. A number of *Poskim* prohibit it, while **R’ Y. S. Elyashiv ZT”L** has said that when there is a strong need, one could rely that it is not a shameful usage ⁽²⁾. One should make sure that both a *Talis* and *Talis Katan* is not to be left lying on the floor in a shameful way, and not put into a hamper which has soiled laundry ⁽³⁾. **Nowadays.** The **Kaf Hachaim** ⁽⁴⁾ says that nowadays a *Talis Katan* has all the stringencies of a *Talis Gadol* since it is worn just to fulfill the *mitzvah*, unlike in the olden days when peoples’ garments were square and one would have *Tzitzis* hanging on their regular clothing. However, the **Mishna Berura** ⁽⁵⁾ is more lenient by a *Talis Katan*, as explained above.

Minhag of the Steipler Gaon. In *sefer Orchos Rabbeinu* ⁽⁶⁾ it states that the **Steipler Gaon ZT”L** used to wipe away his tears during davening with the corners of his *Talis*. It would seem that he held that since doing this enabled him to see the words in his *siddur* better as he davened, it is considered a *mitzvah* usage and not a mundane usage, and can be done even with a *Talis Gadol*.

(1) אור"ח כא"א (2) עיני ספר גינאי הקודש עמוד קנה
(3) פסקי תשובות כא"א (4) כף החיים כא"י (5) מ"ב
כא"ב (6) חלק ג' עמוד ק"צ

מעשה אבות... סימן לבנים

אותה הכחח לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני וגו' (כד-ד)

The *Medrash* says that Eliezer made an inappropriate request, while in search of a mate for Yitzchok, in effect “testing” the Almighty and his Divine supervision. And yet, *Hashem* responded favorably seemingly “passing the test” by sending Rivkah, who displayed extraordinary kindness and caring for guests and their animals. This convinced Eliezer that she was truly befitting of his master’s son. While Rivkah did act with extraordinary kindness, one might wonder: Aren’t there numerous other qualities that a prospective bride, a future Matriarch of Israel, must possess? Based on one act of *chessed*, how could Eliezer be so certain that Rivkah excelled in all other areas as well? Says **R’ Mordechai Katz ZT”L** (*Telzer Rosh Yeshivah*), it is because Rivkah had reached a “*shleimus*,” the highest level of perfection in the area of kindness, and this caused her entire being to be elevated. Each person possesses within, countless traits and abilities that are all unified and connected. When one attains greatness in one area, advancing to an elevated status, the effect filters down throughout the person’s many attributes. If one indeed reaches *shleimus*, like Rivkah did in the area of *chessed*, one is impacted on a greater scale and even a small accomplishment likewise makes a far reaching impact on the entire person.

At the end of 1940 and early 1941, a few months before the beginning of the mass extermination of Jews by the evil Nazis, a group of about 2,100 Polish and Lithuanian Jews managed to flee Europe and make it to the coastal city of Kobe, Japan. Most notable among this group was the famed *Mir Yeshivah*. A short time later, Japan expelled the Jews from its mainland, and the refugees relocated again, to Shanghai, China. There, Jewish refugees suffered from lack of food, clothing and medicines. They were forced into a ghetto where they lived in small apartments located in alleyways, often devoid of modern amenities and basic plumbing. Traffic restrictions and deprivations of war made life difficult for the *yeshivah* students but thankfully there existed no daily terror as experienced by the Jews of the ghettos of Europe.

R’ Aryeh Leib Bakst ZT”L, the future *Rosh Yeshivah* of *Yeshivah Gedolah Ateres Mordechai* of Detroit, was among the students who fled with the *Mir Yeshivah* and due to the terrible conditions in the ghetto, he was stricken with severe appendicitis. For days he hovered between life and death, and at one point he lost consciousness and fell into a coma. In his state, he had a dream (this was confirmed by his son) that he was standing before the Heavenly Tribunal, the *Beis Din shel Maalah*, upon which sat the great *Mirrer Mashgiach*, **R’ Yerucham Levovitz ZT”L**. The *dayanim* were involved in a discussion about the differences between angels and human beings. A *malach*, an angel can only perform one task, said a prominent judge, whereas humans have the ability to do more than one thing at a time (to “multi-task”). If so, can it be that in some respect, angels are inferior to humans because they seem to be saddled with this limitation, a limitation that does not affect human beings? Suddenly, R’ Yerucham turned to him and asked him what he thought about this matter. R’ Leib was petrified and whispered that he would prefer not to answer. R’ Yerucham looked at him sternly and said that the *Beis Din* was waiting for him to respond - that his very life was depending on his reply.

A few long moments passed. Finally, R’ Leib spoke up in a clear voice. “The fact that a person can do numerous tasks at once does not make him better than an angel. It all depends on what he’s doing, how he is doing it and what his ultimate purpose is. When an angel does a *shlichus* (mission), he does it with all his being; he performs his task to perfection, because he knows no other way. A human being, on the other hand, can do a number of tasks but a human cannot be perfect. He does not have this ability. However, if his ultimate goal is to be *Mekadesh Shem Shamayim*, to sanctify the Name of *Hashem*, then all his myriad actions are working towards one *shlichus*, one lifelong mission. Thus, in effect, just as a *malach* can only do one mission at a time, so too, a human lives his entire life to perform his one unique mission: to sanctify *Hashem’s* Name. If he rises to the level of perfection in this aspect, then his one true mission in life is fulfilled!”

R’ Yerucham nodded his assent, and R’ Leib woke up! For the rest of his life, he taught his *talmidim* to dedicate their lives to doing one thing perfectly - *Kiddush Hashem*. He used to say, “A person can only do one thing at a time, if he does it the way it needs to be done.”

משל למת הדבר דומה

ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ בנען וגו' (כג-ט)
משל: In his later years, a *minyan* was held three times a day at the home of the *Rav* of Yerushalayim, **R’ Tzvi Pesach Frank ZT”L**. One evening, a visitor came in for *Maariv* and announced in a loud and offensive tone that he was a רחוק, his mother had passed away recently and he needed to daven for the *amud*. The usual congregants took one look at the man, in his inappropriate attire, no jacket or hat, not even the decency to change out of his soiled work clothes, and ran to complain to the *Rav*. However, to their surprise, R’ Frank assented to the man’s request and when he was finished, he

asked if it was okay if he davened at this *minyan* every day.

To the dismay of the scholars who comprised the *minyan*, the *Rav* agreed to this as well, explaining to those who questioned his judgment, “This is real אמת של חסד - the truest kindness of all. This man wants to say *kaddish* for his mother and most likely he was disqualified in every other *shul* he tried. Let it be to our merit to allow him to daven here.”

For three weeks, the man showed up to daven. Then, one day, he arrived in a hat, jacket and proper attire. He walked over to the *Rav*, smiled and said, “*Rebbi* - you won!”

ותמחר ותעד בדה אל השקת ותרין עוד אל
הבאר לשאב ותשאב לכל גמלו וגו' (כד-טו)

The narrative in the *parsha* is pretty straight-forward. A young girl goes out to the local well and gives a thirsty stranger a drink. Then, she runs to help and water his camels. A fine story indeed, but hardly an earth-shattering event. However, this “minor event” served to determine the future course of *Rivkah Imeinu’s* life. This story is what etched her forever in the annals of Jewish hierarchy, it is what made her a Matriarch of the Jewish people.

Rabbi Dr. Avraham J. Twerski Shlit’a writes, we see something so basic and yet truly remarkable from this story. Often times, we tend to minimize the small things in life. The media make us aware of so many great events: man walking on the moon; a scientist winning the Nobel prize for a revolutionary discovery; a human being born as a result of in vitro fertilization; a person having his heart removed and replaced. These are indeed epochal events. We hear about these incredible occurrences and we wonder: what significance can there be in the little things, in the kinds of things we do - day in and day out? They do not move mountains nor do they shake up entire populations.

Sometimes we become bored with what we consider a life of trivia. We tend to forget that life is not comprised of “fireworks displays.” Most often, the only bright lights that we encounter are the ones that shine outdoors. These are the street lamps at nights; rather boring, but providing the necessary illumination to help us get by in the dark. On the other hand, for all their dazzling brilliance, how much useful illumination do fireworks provide? Not much.

Our job is to do what is right and proper, says Rabbi Twerski. How much impact any given act will have is not for us to consider, because that is out of our hands. *Hashem* wants us - He expects us - to do the “little things” too.

One young girl gives a thirsty man a drink of water, and changes the course of history forever.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE WEEKLY MIDDAH OF ...

שלום בית

The *Medrash Tanchuma* tells us: “*Four things cause one to become old: fear, aggravation (from child rearing), a bad wife and war.*” The *Medrash* gives an example for each one. *Dovid HaMelech* became old because of fear; *Eili HaKohen*, due to the aggravation caused by his son’s behavior; *Shlomo HaMelech* from his evil wives; Yehoshua from all the wars. *Avraham Avinu*, however, - “בא בימים” - became old naturally, due to the fact that he had a wife who honored and respected him. She called him, “אדוני,” - “*My Master*,” and treated him with utmost respect and therefore he lived a long and peaceful life.

Avraham and Sarah invited blessing into their home by treating one another with kindness and respect. In his **Kuntress L’Chasanim**, **R’ Wolbe ZT”L** quotes the great *Kabbalist*, **R’ Chaim Vital ZT”L**: “*A man’s character traits are measured ONLY by his relationship with his wife.*” R’ Wolbe comments that a person can be involved in many good deeds and worthy causes throughout his life which will surely bring him merit and reward at the end of his life. But know with certainty, that in Heaven one is examined by how he treated his wife! That will completely determine his judgment! If in his own home there was anger without mercy and empathy, the Heavenly Court will not remember one drop of all the *chessed* he did for others! This powerful statement completely explains the *posuk*, “ואברהם ושרה” - “וזה בך את אברהם בכל” - And Avraham grew old naturally for their home was filled with marital harmony. “he was blessed with EVERYTHING because all blessing and reward comes from living in peace and harmony with one’s spouse.”

TORAH GEMS

ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותה
לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו וגו' (כד-טו)

Rashi writes: “*As long as Sarah was alive, the (Shabbos) candles remained lit from one Friday to the next, the dough was blessed, and a cloud was attached to the tent. When she died, these things stopped; when Rivkah came (into the tent), they all returned.*” The term “*a cloud attached*” appears elsewhere in the *Medrash*; when *Hashem* commanded Avraham to go up and sacrifice his son, he saw a “*cloud attached to the mountain.*” Upon the sight of the cloud, Avraham turned to the people with him - Yitzchak, Yishmael and his servant - and asked them what they saw. Yitzchak described the cloud, while the others reported seeing nothing unusual in the distance. “Since the donkey does not see and you do not see,” said Avraham to the other two, “you stay here with the donkey.” Avraham decided that they were not fit to join him and his son at the sacred site of the *Akeidah*.

The vision of the “attached cloud” represents a degree of spiritual sensitivity and insight, explains **R’ Yehudah Amital ZT”L**, the ability to look beyond the physical realities of the world and see the spiritual meaning and purpose behind them. A person who fails to see the cloud but only sees the “mountain” without the deeper meaning underlying it, is no different than an animal. An animal goes about its routine of self-preservation without striving for a higher purpose. People who cannot behold the Divine presence within their daily routine, remain on the same level as the donkey, and cannot aspire nor ascend to a higher level of spiritual sanctity.

Sarah and Rivkah’s tent was blessed with the burning candles and sufficient dough; it always contained enough light and food. However, a Jewish home is not complete without the “*cloud attached to it*” - a spiritual purpose toward which it strives. Amidst our efforts to maintain the “candle” and “dough,” to provide our family’s basic physical needs, we must also see to it that the “cloud” attaches constantly to our homes, that we infuse it with a higher meaning, purpose and direction beyond its basic function.

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHILOM

ואברהם ושרה ויקנים בא בימים וה' ברכ את אברהם בכל (כד-א)